

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/499/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200723
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614200723.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v exekučnej veci oprávneného PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752 proti povinnému R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. A. XXXX/XX, XXX XX Z., štátny občan Slovenskej republiky, zast. JUDr. Zuzanou Šimovou, advokátkou so sídlom Komenského 18, 984 01 Lučenec, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Júliusom Rosinom, so sídlom Exekútorského úradu Stummerova 1553, 955 01 Topoľčany pod sp. zn. EX 117/14, o vymoženie pohľadávky vo výške 2.068,77 Eur s prísl., o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 11Er/34/2014-36 zo dňa 30. marca 2015 v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č. k. 11Er/34/2014-36 zo dňa 30. marca 2015 v napadnutej časti prvej výrokovej vety p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Prvou výrokovou vetou napadnutého rozhodnutia zamietol okresný súd návrh právnej zástupkyne povinného na zastavenie exekúcie. Druhou výrokovou vetou rozhodol, že odklad exekúcie na návrh právnej zástupkyne povinného nepovoľuje.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 09.07.2014 podala právna zástupkyňa povinného na okresný súd návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnila tým, že dňa 26.09.2011 bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a to medzi povinným a oprávneným na základe, ktorej povinnému bola poskytnutá čiastka úveru vo výške 1170 Eur. V ten istý deň bola uzavretá aj Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX na základe, ktorej všetky prípadné spory vzniknuté v dôsledku uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere sa budú riešiť prostredníctvom Rozhodcovského súdu, konkrétne určeného v Rozhodcovskej zmluve. Na základe toho, že povinný ostal medzičasom bez práce, nebol schopný platiť takú výšku splátok, ako boli dojednané v zmluve. Následne na to mu bolo doručené upovedomenie zo strany súdneho exekútora o začatí exekúcie o vymoženie sumy 2068,77 Eur s príslušenstvom. Takisto mu bolo doručené aj upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností, a to jej bytu, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve a v ktorom žije spoločne s dvoma maloletými deťmi. Povinný sa snažil celú vec vyriešiť, a preto zaslal súdnemu exekútorovi žiadosť o splátkový kalendár, v ktorej poukázal na tú skutočnosť, že má inú prácu, kde je jej príjem podstatne vyšší, a preto je ochotný splácať úver vo vyššej sume, a to po 100 Eur mesačne. Pohľadávku splácal riadne, o čo sa naďalej snaží v najvyššej možnej miere. Súdnym exekútorom mu však zaslal zamietavé stanovisko k jeho žiadosti o povolenie splátok. Do dnešného dňa splatil 689 Eur, v zmysle predmetnej zmluvy mal zaplatiť sumu vo výške 2632,98 Eur, čo je viac ako dvojnásobok poskytnutej sumy. V dôsledku omeškania platenia mesačných splátok, bez možnosti riešenia tejto závažnej životnej situácie mu bol doručený Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zo dňa 13.08.2013 sp. zn. RK-PC-1638/13-LP, ktorý sa stal exekučným titulom.

V ten istý deň ako bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere, t.j. dňa 23.09.2011 mu bola predložená na podpísanie Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorá upravuje neprijateľné zmluvné podmienky - v bode 3, 5, v Zmluve o revolvingovom úvere pod bodom 8.4. Celú zmluvu považuje za neplatnú,

pretože táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, je úžerná, odplata, ktorá sa požaduje je hrubo neprimeraná vo vzťahu vo vzťahu k odplatám požadovaným bankami, zmluva obsahuje početné hrubo nemorálne zmluvné podmienky, neprijateľná je rozhodcovská zmluva, a preto je neplatná aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Poukázal aj na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, implementovanú do slovenského právneho poriadku dňom 01.04.2004. Rovnako poukázal aj na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky judikoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, navrhol, aby exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k názoru, že je vydaný v rozpore so zákonom, a aby exekúciu vedenú po sp. zn. EX 117/14 vyhlásil za neprípustnú a aby ju v celom rozsahu zastavil. Zároveň žiadal, aby súd až do rozhodnutia o zastavení exekúcie povolil odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie, keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Z hľadiska skutkového stavu je v danej veci nepochybné, že dňa 26.09.2011 uzavreli oprávnený s povinným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a v ten istý deň aj Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Súd po preskúmaní spisového materiálu a zmluvy o úvere dospel k záveru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže z nej nevyplýva, že by povinný v čase jej uzatvárania bol podnikateľským subjektom, a naopak oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom súčasne ide aj o spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Z rozhodcovského rozsudku, ktorý je v prejednávanej veci exekučným titulom je zrejmé, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc vo veci konať a rozhodnúť od Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi účastníkmi dňa 26.09.2011. Súd po oboznámení sa s touto zmluvou konštatoval, že táto sa nachádza na samostatnom hárku papiera, pričom z označenia v záhlaví listiny je zrejmé, že jej obsahom je rozhodcovská zmluva. Povinný nenamietal, že by túto nepodpísala, preto mal súd za to, že sa na zmluve nachádza jej vlastnoručný podpis. Povinný v zmluve vyhlásil, že súhlasí s jej uzavretím a súčasťou zmluvy je aj vyhlásenie oprávneného, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva tiež obsahuje ustanovenie o tom, že veriteľ pred jej uzavretím poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzavretia v tom zmysle, že dôsledkom jej uzavretia je riešenie sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, pričom výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na veriteľovi. V bode 7 rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je oprávnený od zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu, do 14 dní od uzavretia zmluvy.

Okresný súd konštatoval, že rozhodcovská zmluva v danej veci nespĺvala s ostatnými zmluvnými dojednaniami, nebola ani zahrnutá do všeobecných obchodných podmienok veriteľa, ale bola na samostatnej listine, čo podľa názoru súdu predpokladá potrebu upriamenej väčšej pozornosti na tento úkon, pričom povinný po oboznámení sa s ňou ju mohol, ale nemusel podpísať, teda mal možnosť vplývať na obsah tohto úkonu v tom smere, že by ju v celosti odmietol bez vplyvu na platnosť revolvingovej zmluvy. Povinný mala v zmysle bodu 7 rozhodcovskej zmluvy aj dodatočnú možnosť vylúčenia účinkov tejto zmluvy, ak by do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy písomne odstúpila od tejto zmluvy. K možnosti povinného odstúpiť od Rozhodcovskej zmluvy súd uviedol, že táto bola zachovaná aj v prípade, ak tak ako tvrdí povinný po podpise zmluvy v Lučenci dňa 23.09.2011. V zmysle § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu zmluvy (oferty) nadobúda účinnosť až okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Preto podľa názoru súdu mal povinný možnosť odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy do 14 dní odo dňa, keď sa rozhodcovská zmluva podpísaná oprávneným dostala do jeho dispozície. V zmysle uvedeného mal súd za to, že rozhodcovská zmluva bola dojednaná individuálne. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka súdnej kontrole nepodliehajú ustanovenia, ktoré sú individuálne dohodnuté, takéto ustanovenia nemôžu byť ani vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky s následkom ich neplatnosti. Preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, návrh povinného na odklad exekúcie nepovolil.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako dôvody podania odvolania uviedol ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.. V odvolaní namietal, že súd nebral do úvahy tú skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je evidovaná pod tým istým číslom, je z toho istého dátumu, keď povinný zmluvu podpísal a teda je evidentné, že ide o zmluvu, ktorá bola povinnému predložená so všetkými dokladmi a listinami na podpísanie, aby vôbec došlo k uzavretiu revolvingového úveru. Povinný nemal možnosť všetky zmluvy a listiny prečítať pred oprávneným a oboznámiť sa s ich obsahom. Povinnému nebolo vysvetlené, že podpisuje rozhodcovskú zmluvu ako osobitnú zmluvu, a ani mu nebola poskytnutá informácia, aké dôsledky táto zmluva môže spôsobiť a už vôbec mu nebol poskytnutý výber rozhodnutia, či takú zmluvu podpíše alebo nie. Z vykonávania podnikateľskej činnosti oprávneného je zrejmé, že práve podpísanie rozhodcovskej zmluvy je podmienkou pre uzavretie revolvingovej zmluvy o poskytnutí úveru, o čom spotrebiteľia nie sú poučení. Povinný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, nakoľko táto bola spísaná na pretlačenom formulári, ktorý obsahoval aj znenie rozhodcovskej doložky a do ktorého sa len vpísali identifikačné údaje a dátumy uzavretia zmluvy. V prejednávanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej zmluvy nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodca zvolený oprávneným. Povinný tvrdil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou podmienkou, nakoľko o nej nevedel a nikto ho na ňu neupozornil. Tvrdil, že mu bol poskytnutý úver vo výške 1.170 Eur, ale spolu s úrokmi mal zaplatiť sumu 2.068,77 Eur, čo predstavuje takmer dvojnásobok poskytnutej sumy. Ďalej tvrdil, že súd sa vôbec nezaoberal ani Smernicou Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Spotrebiteľ síce mal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by podľa tejto zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh oprávneného, povinný ako spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka tak znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy nebolo v tomto prípade žiadnym spôsobom preukázané, t.j. nevyplýva, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takýto návrh spolu s jasnými a zrozumiteľnými informáciami, predovšetkým, čo znamená riešenie sporu v rozhodcovskom konaní a aké sú jeho dôsledky. Oprávnený v tomto prípade individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy nepreukázal. Rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je aj v rozpore s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj Smernicou rady 93/13/EHS. Takto dojednaná rozhodcovská zmluva je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou ide o individuálny právny úkon, pričom nešlo o predpoklad alebo o podmienku vzniku úverového vzťahu, čo jednoznačne vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z právnych dôsledkov a účinkov jej bodu 7. Podľa bodu 7 rozhodcovskej zmluvy má dlžník právo na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy do 14 dní od jej uzavretia. Odstúpenie sa týka podľa daného ustanovenia len rozhodcovskej zmluvy, a teda jej zánik v dôsledku odstúpenia nemá vplyv na zmluvu o revolvingovom úvere. K tvrdeniu povinného o tom, že zrážky zo mzdy sú neprijateľnou podmienkou oprávnený uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je bežným prostriedkom zabezpečenia záväzkov v záväzkových vzťahoch. Rozhodnutie zákonodarcu, ktoré nikdy nevyúlčilo dohodu o zrážkach zo mzdy ako prostriedok zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľských vzťahov, a súčasne sa pre dohody uzavreté od 01.05.2014 zaviedli osobitné požiadavky potvrdzuje záver, že táto forma zabezpečenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy je prípustná. Na záver uviedol, že v lehote na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy sa mohol povinný v mieste svojho domova s obsahom zmlúv podrobne oboznámiť a z dôvodu nesúhlasu s nimi od rozhodcovskej zmluvy, prípadne aj od zmluvy o revolvingovom úvere odstúpiť. Na prospech spotrebiteľa nemôže byť jeho vlastné zanedbanie a nevyužitie možnosti oboznámiť sa s právnym úkonom, ktorý uzatvára a berie ním na seba práva a povinnosti. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Sudca nemienil odvolaniu povinného vyhovieť, preto ho podľa § 374 ods. 4, veta prvá a druhá O.s.p. predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal podľa ustanovení § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie povinného nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 17.01.2014 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Následne bola okresnému súdu dňa 23.01.2014 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prejednáwanej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1638/13-LP zo dňa 13.08.2013, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline. Podľa rozsudku rozhodcovského súdu bol odporca povinný zaplatiť oprávnenému sumu 2.068,77 Eur spolu so zmluvnou pokutou a príslušenstvom. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o revolvingovom úvere, ktorú oprávnený a povinný uzavreli dňa 26.09.2011 (ďalej zmluva o úvere). V ten istý deň, ako bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, oprávnený s povinným uzatvorili aj rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "rozhodcovská zmluva"). Účelom zmluvy o revolvingovom úvere bolo poskytnutie úveru vo výške 1.170,- Eur.

Podľa čl. 4 a 5 Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 26.09.2011 sa akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa ich rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

V článku 2 Rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej doložky zo strany veriteľa, pričom dlžník vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti jasne a zrozumiteľne informovaný.

V článku 3 Rozhodcovskej zmluvy veriteľ uviedol, že pred uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy dlžníka poučil o dôsledkoch jej uzatvorenia nasledovne: Dôsledkom uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa čl. 7 Rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenia od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. platného a účinného k 26.09.2011 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že súd preskúmava exekučný titul aj ex offico. Pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, prirodzenou súčasťou preskúvania tohto exekučného titulu je zisťovanie toho, či medzi zmluvnými stranami bola platne uzavretá Rozhodcovská zmluva, a to či už formou osobitnej zmluvy alebo formou rozhodcovskej doložky v zmluve podľa § 3 a § 4 Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Povinnosť skúmať platnosť rozhodcovskej doložky pre exekučný súd vyplýva priamo zo zákona, nie je potrebné ju osobitne odôvodňovať.

Súd môže v rozsahu svojej zákonnej prieskumnej povinnosti skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, nielen pri rozhodovaní o udelení poverenia exekútorovi, a to na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekučného konania. Pokiaľ teda súd zistí, že exekučný titul, predložený oprávneným nespĺňa formálne alebo obsahové náležitosti, môže exekúciu zastaviť. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 456/2011-19 zo dňa 23. novembra 2011, v ktorom Ústavný súd uviedol, že „okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť“. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 1997 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená.“.

V ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ide o podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Ustanovenie odseku 1 vyššie citovaného ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné. Zákon č. 575/2009 Z. z. novelizujúci Občiansky zákonník s účinnosťou od 1. marca 2010 zmenil znenie druhej vety tak, že rozšíril okruh zmluvných podmienok, ktoré nemožno považovať za neprijateľné. Okrem už predtým platného znenia, ktoré za neprijateľnú nepovažoval zmluvnú podmienku, ktorá bola dohodnutá individuálne, novela za neprijateľné nepovažovala ani zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa tak vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

Odvolačný súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa v tom, že zmluva o úvere uzavretá dňa 26.09.2011 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou, keďže z nej nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom a že by povinný bol pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu možno uvedený právny vzťah považovať za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom (povinným) a dodávateľom (oprávneným) v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, v súlade s právnou úpravou Slovenskej republiky, keď skúmal rozhodcovskú zmluvu ako zmluvnú podmienku z hľadiska, či nevyvoláva nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

V prejednávanej veci rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 26.09.2011. Zo samostatne uzavretej Rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva, t.j. zmluva o revolvingovom úvere bola oprávneným vopred pripravená na predtlačenom tlačive, a teda spotrebiteľ ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť ešte nezakladá predpoklad, že tomu tak bolo aj pri uzatváraní Rozhodcovskej zmluvy pretože táto bola uzatvorená medzi účastníkmi na osobitnom liste. Aj keď bola Rozhodcovská zmluva oprávneným ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste, do ktorého sa dopĺňajú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere.

Takto uzavretá Rozhodcovská zmluva nebráni spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd. Práve umožnenie výberu súdu, či už rozhodcovského alebo všeobecného žiadateľom, ktorý výber je dohodnutý zmluvnými stranami v poslednej vete článku 3 Rozhodcovskej zmluvy, je dôkazom o tom, že takýmto žalobcom môže byť rovnako veriteľ ako aj dlžník-spotrebiteľ, preto takéto dojedanie nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky. Podľa čl. 7 Rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenia od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že na prospech spotrebiteľa nemôže byť jeho vlastné zanedbanie a nevyužitie možnosti oboznámiť sa s právnym úkonom, ktorý uzatvára a berie ním na seba práva a povinnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa o tom, že rozhodcovská zmluva, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul je individuálne dohodnutá, preto na ňu nie je možné aplikovať ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve spôsobujúcich jej neplatnosť, a teda je platným právnym úkonom. Okresný súd preto správne rozhodol, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Odvolačný súd sa ďalšími námietkami povinného, ktoré sa týkali Dohody o zrážkach zo mzdy v zmluve o úvere a primeranosti dohodnutých úrokov z omeškania a poplatkov nezaoberal, pretože okresný súd danými skutočnosťami napadnuté rozhodnutie neodôvodil, v dôsledku čoho ich odvolací súd považoval za irelevantné.

Argument povinného o tom, že súd sa vôbec nezaoberal Smernicou Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nie je z hľadiska správnosti rozhodnutia a prijatého právneho názoru súdu v danom prípade zásadný, nakoľko exekučný súd v rozhodnutí správne aplikoval vnútroštátnu právnú úpravu, do ktorej bola Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách plne implementovaná.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti prvej výrokovej vety ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.